

TOT ZALIG AANDENKEN AAN

Mevrouw

Constantia BOSSCHAERTS

echtgenote van dhr.

ALBERT KEUSTERMANS

*gepensioneerde onderwijzeres, lid van
verschillende godvruchtige genootschappen
geboren te Boechout op 14 januari 1895 en
overleden na een kortstondige ziekte in de
St.-Jozefskliniek te Mortsel op 9 februari
1965, voorzien van de genademiddelen van
Onze Moeder de H. Herk.*

*'Het enig kwaad dat g'ons hebt aangedaan
was : heen te gaan...'*

Een moeder sterft altijd te vroeg. En niemand voelt zich zo volwassen, dat hij haar missen kan. Dat weten wij pas nu : langswaar zij heengaat, komt zoveel kou ons leven binnen. Wij blijven achter met de pijn der dankschuld.

Het is goed dat we kunnen bidden in geloof, om op die wijze veel goed te maken. Het doet ons deugd te mogen geloven, dat zij nu ergens is, waar ze voortgaat moeder te zijn en bekommerd blijft om ons, zoals ze het was op aarde.

Vele generaties Boechoutse jongens, die nu volwassen mensen zijn, gingen door haar handen. Ook haar eigen kinderen werden groot. En altijd is ze blijven voortgaan met haar toewijding zonder beperking die zich uitbreidde bij ieder kleinkind dat er kwam. Ze zullen missen aan haar.

Haar optreden droeg de kenmerken van haar beroep : ze was eerst opvoedster. Maar achter die beroepspose stak een groot goed hart ; dat ontdekten voortdurend diegenen, die tot haar intieme kring behoorden.

Moeder, blij voort voor ons zorgen. Help vader ; gij hebt elkaar zo nodig gehad in 't leven, zorg nu dat de leemte van uw heengaan niet te veel pijn doet. En in schamele ruil voor uw ongemeten toewijding zullen wij trachten te zorgen voor u ; we zullen bidden voor de rust van uw ziel, blij dat we u eindelijk kunnen helpen zonder dat ge neen gaat zeggen.

*Wij danken u voor de blijken van
deelname in onze rouw.*